

Warszawa, 2 grudnia 2024 roku

Sprawa: Petycja w sprawie nowelizacji art. 7 ustawy – Prawo bankowe
Znak sprawy: FN1.056.2.2024
Kontakt: Kancelaria MF
tel.: +48 22 694 55 55
e-mail: kancelaria@mf.gov.pl

w odpowiedzi na petycję w sprawie nowelizacji art. 7 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Prawo bankowe (Dz.U. z 2023 r. poz. 2488 z 2024 r. poz. 879, dalej: Prawo bankowe), uprzejmie przedstawiam następujące wyjaśnienia.

W pierwszej kolejności należy zauważyć, że art. 7 ust. 1 Prawa bankowego ma charakter ogólny oraz ustanawia jedynie możliwość składania oświadczeń woli w postaci elektronicznej. Jednocześnie, bardziej szczegółowe wytyczne zawiera rozporządzenie Rady Ministrów w sprawie dokumentów związanych z czynnościami bankowymi, sporządzanych na informatycznych nośnikach danych z dnia 9 marca 2020 r. (Dz.U. z 2020 r. poz. 476), które określa sposób tworzenia, utrwalania, przekazywania, przechowywania i zabezpieczania, w tym przy zastosowaniu podpisu elektronicznego, dokumentów związanych z czynnościami bankowymi, sporządzanych na informatycznych nośnikach danych.

W ocenie Ministerstwa Finansów obowiązujące regulacje zapewniają bezpieczeństwo dokumentów związanych z czynnościami bankowymi, a nowelizacja art. 7 ustawy Prawo bankowe nie wydaje się właściwa z uwagi na ogólny charakter tego artykułu oraz szczegółowe rozwiązania określone w § 6 ww. rozporządzenia.

Ponadto proponowana przez nowelizacja przepisów Prawa Bankowego rozwiązałaby jedynie problem możliwości weryfikacji autentyczności dokumentu. Podrobienie takiego potwierdzenia nie jest zadaniem trudnym, a przestępcy

mogliby wykorzystywać np. niepodpisane potwierdzenia przypominające wizualnie te prawdziwe.

Proponowana w petycji usługa weryfikacji dokumentów na podstawie alfanumerycznych kodów referencyjnych niesie za sobą istotne ryzyko, zwłaszcza w zakresie potencjalnego pozyskiwania danych przez osoby nieuprawnione. Udostępnienie usługi weryfikacji przelewów opartej na kodach referencyjnych budzi poważne obawy dotyczące obniżenia poziomu bezpieczeństwa. Główne ryzyko polega na tym, że po wprowadzeniu kodu referencyjnego, banki, ze względu na przepisy ochrony danych osobowych oraz AML, nie mogłyby ujawniać pełnych danych transakcji, co ogranicza możliwość weryfikacji autentyczności przelewu. Samo potwierdzenie istnienia transakcji na podstawie numeru referencyjnego, z podaniem szczegółów beneficjenta, mogłoby natomiast zostać wykorzystane przez osoby nieuprawnione, co stwarza potencjalne zagrożenia dla bezpieczeństwa. Z drugiej strony wprowadzenie mechanizmu, który wymaga jednoczesnego wpisywania numeru referencyjnego oraz danych beneficjenta, wygeneruje kolejne trudności techniczne, takie jak błędy wynikające z literówek, użycia polskich znaków diakrytycznych czy znaków interpunkcyjnych, co znacząco ogranicza skuteczność takiego rozwiązania. W toku dalszych analiz należy rozważyć, czy banki powinny wypracować wspólny standard zabezpieczania dokumentów, czy też na bazie już wykorzystywanych komponentów wprowadzić zestaw dopuszczalnych zabezpieczeń.

Warto również podkreślić, że „potwierdzenie dokonania przelewu”, o którym mowa w petycji (banki raczej nie używają takiego określenia, wskazując co najwyżej na „potwierdzenie operacji” czy „szczegóły transakcji”) jest dokumentem o charakterze informacyjnym, potwierdzającym zlecającemu, że bank wykonał jego zlecenie (usługi polecenia przelewu). Nie stwierdza on natomiast, że usługa ta zostanie wykonana w całości zgodnie z wolą zlecającego, tj. w szczególności, że bank odbiorcy przelewu uzna rachunek odbiorcy określoną kwotą i np. polecenia przelewu nie odrzuci. Z tych względów tego typu dokumenty nie stanowią dowodu na wykonanie transakcji płatniczej, a w obrocie gospodarczym wykorzystywane są raczej na zasadzie zaufania i w celu uprawdopodobnienia wykonania określonych czynności po stronie płatnika (i przyspieszenia działań po stronie odbiorcy), a nie w celu udokumentowania zrealizowania płatności.

Biorąc powyższe pod uwagę posługiwanie się sfałszowanym dokumentem tego typu nie wydaje się więc być realnym zagrożeniem dla obrotu gospodarczego, zwłaszcza w kontekście penalizacji takich działań przez przepisy kodeksu karnego. Ponadto wdrożenie proponowanych przez rozwiązań, pomimo braku realnego wpływu na bezpieczeństwo transakcji, wiązałoby się z dodatkowymi znacznymi kosztami

związanymi z koniecznością wdrożenia nowych technologii dla dostawców usług płatniczych.

Podsumowując pragnę poinformować, że Ministerstwo Finansów aktualnie nie planuje prac w zakresie nowelizacji art. 7 ustawy Prawo bankowe. Przedstawiając powyższą opinię, pragnę podziękować za przedłożoną koncepcję oraz zaangażowanie i troskę o interes publiczny.

Z wyrazami szacunku

Katarzyna Przewalska

Dyrektor

Departamentu Rozwoju Rynku Finansowego

Informacja o przetwarzaniu danych osobowych

Klauzulę informacyjną dotyczącą przetwarzania danych osobowych w związku z wniesionymi do Ministerstwa Finansów skargami, wnioskami i petycjami można znaleźć pod adresem <https://www.gov.pl/web/finanse/petycje-zalatw-sprawie>